

Judantys žmonės: religinis pliuralizmas pandemijos scenoje

Knygos apžvalga-esė

Santrauka

Knyga pateikia platesnę istorinę ir lyginamąją perspektyvą, padedančią giliau suprasti žmonių, bėgančių nuo priespaudos ir konfliktų bei ieškančių prieglobsčio, istoriją. Autoriai analizuoja Europos patirtis, susijusias su religijos vaidmeniu pabėgėlių judėjime, Vestfalijos taikos, Antrojo pasaulinio karo ir Šaltojo karo laikotarpiais. Recenzijoje teigiama, kad ankstesnės masinės migracijos patirtys padeda įveikti krizės situacijose pabrėžiamą išskirtinumo principą, kuris tam tikra prasme prisideda prie pabėgėlių atminties Europoje naikinimo. Knyga pasižymi tarpdisciplininiu požiūriu, jungiančiu sociokultūrinių sienų, etnografijos ir religijos studijas. Globalių politinių ir socialinių realiųjų kontekste

knygoje pateikiami atskirų atvejų tyrimai, analizuojantys istorinius, etnografinius, religinius pabėgėlių gyvenimo aspektus Vokietijoje, Didžiojoje Britanijoje, Nyderlanduose, JAV, Vietname, Indijoje, Ugandoje ir Maroke. Tai atveria galimybę atskleisti ir religinių problemų įvairovę, ir bendrą šių problemų pagrindą. Skirtingi naratyvai atskleidžia pabėgėlių srautų ir sienų uždarymo sąveiką, kurios dalyviai yra ne tik pabėgėliai, bet ir visuomenės, iš kurių jie bėga ir į kurias jie kreipiasi. Istorinių migracijos aspektų tyrimas padeda įveikti istorinę amneziją, paneigiant įsitikinimą, kad pabėgėlių klausimas yra dabarties globalizacijos sukeltas reiškinys, bei įvaizdijant ilgalaikę jo trajektoriją.

Esminiai žodžiai: atmintis, mobilizuojanti teorija, pandemijos scena, prieglobsčiai, religija, siena, sekuliarizacija.